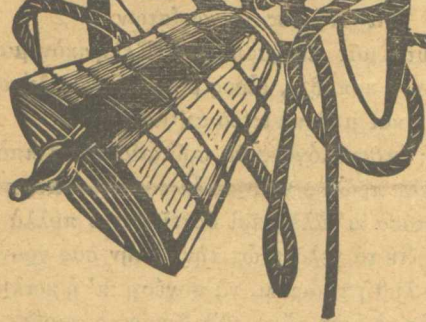

ΚΑΜΠΑΝΙΑ

1929/26-5
Φ.Υ.

Ἐφημερίς
ποῦ διαβάζεις κι' ἀπορεῖς
θὰ βγαίνει πάντα τὸ πρωτὶ ἐκάστης Κυριακῆς
κι' ὁ ΑΡΒΑΣ θὰν' ὑπεύθυνος συντάκτης κι' ἰδρυτῆς

Ἔτος πρῶτον ἀριθμοῦμεν κι' εἰς τὰς Πάτρας κατοικοῦμεν	Ἔτος χίλια κι' ἐννηακόσια κι' εἴκοσι κι' ἐννῆα ποῦ ἡ χάλαρα κι' ἀκρίδα φοβερίζουν τὸν ντουινά	Τετάρτου φύλλου ἀριθμὸς καὶ γι' ἀμοιβάδες περὶ..., σκασμὸς
--	--	---

Εἰς δραχμὰς πενήντα μόνον τὴν τοῦ ἔτους συνδρομὴν
κι' εἴκοσι πέντε τ' ἐξαμήνου καθορίσαμεν τιμὴν
γιὰ τὰ ξένα μέρη ὅμως ἐν δολλάριον, κι' αὐτὰ
εἰς τὸ χέρι ἀπ' τὸν καθένα καταβάλλονται μπροστὰ
Ἐπιστολὰς καὶ συνδρομὰς
προσωπικῶς μόνον σ' ἐμὰς

Τοῦ καθὲ φύλλου ἡ τιμὴ εἶναι μονάχα μιὰ δραχμὴ	Τοῦ Μᾶη ἕκτη κι' εἰκοστὴ καὶ τὸ κρασί νερὸ ζητεῖ
---	---

Βασιλέων ἐπισκέψεις εἰς τὴν Ρόδον, κι' ἄλλαι ἀσέψεις

Μεῖ σινιόρι βεραμέντε
μᾶς ἐξέπληξε πολὺ
τὸ γλυκό σας τὸ φιλι
ἀπ' τὰ γύχια ὡς τὴ κορφὴ
μᾶς ἐστειλάτε
ἀδελφοί μας, Ἴταλοι
ἀπ' τῆς Ρόδου τὸ νησί
τώρα π' ὄλα, τὴ χαρὰ!
ὄλα εἶναι ἀνθηρὰ...!
Καὶ μαντζάτε μακαρόνι
καὶ κοραντζιοσαμέντε
ἦτοι νὸν σαπιεντεμέντε
τραγουδῶντας μᾶς τὰ λέτε
ἀπ' τῆς Ρόδου τὸ μπαλκόνι
τράνλαρὸ, τράνλάλαλὸ
στῆς ἀκρίβειας τὸν καιρὸ
γιὰ τῆς Ρόδου... τὸ καλὸ!

Ἄλλὰ μὰ! τὸν Παρθενῶνα!
Σᾶς θαναμάζω! Ἰσαλά!
ποῦ ἐπῆγε κι' ἡ κορῶνα
ἐκ τῆς Ρόδου τὰ νερά!
Ἄλλὰ ὅμως κι' ἂν παρλάτο
δὲν σᾶς νοιώθω νιέντ' ἀφάτο
ἐκεῖ πέρα τί ζητᾶτε;
ἢ ἀσφρανθῆτε σφουγγάτο
ὁ καθέννας κι' ἐντράτο;
ἢ ζητᾶτε γιὰ νὰ φᾶτε

στὸ νησί μας ποῦ γυρνᾶτε
κουρῆσι μας τὸ καπῆτο
ντέ'ι με ντέ'ι, λοιπὸν, κοληὸ;

Μ' ἂν τὸ πῆδημα τῆς Ρόδου
ἠδονὴν ἔχει μεγάλην
φέρει κάποτε καὶ ζάλην
καὶ σκεφθῆτε το καλὰ
καὶ μὴ πέρονουνε ἀέρα
τὰ δικὰ σας τὰ μυαλὰ
γιατ' ἐβάλ' τε μιὰ παντιέρα
εἰς τῆς Ρόδου τὰ νερά
μπιρουλι λά—ουρά!

Κι' ἐπειδὴ πῶς εἴσθε λέτε
ἂν δὲν εἶναι μπαρτζολέται
καὶ τυγχάνετε ἐν...τέλει
μ' εἰλικρίνεια φρατέλοι
τῶν Ἑλλήνων ἀληθεῖς,
τώρα ποῦ Συμφώνων λόξα
εἰς τὸν Κόσμον ἀνατέλλει
καὶ μᾶςχαίρετε καθεῖς,
λησμονῆστε τέτοια λόξα
καὶ τραβᾶτε στὸ καλὸ,
λησμονῶντας καὶ τῆς Ρόδου
ἀδελφοί μας τὸν κανγᾶ
τράνλαρίλα τρανλαρὸ
μὰ φορὰ καὶ δὲν σᾶς φταίμε
ἐδῶ πάγια, ποῦ τὰ λέμε..
Γιατὶ ὅσο ἠκούσθη ὡς τώρα
εἰς τοῦ Κόσμου καμμιὰ χώρα

76

πετεινὸς νὰ κάμη αὐγὰ
ἄλλο τόσο καὶ ἡ Ρόδος
θὰ γνωρίσῃ ἄλλον Ἀγᾶ!

**Φάπα Κλάπα συζητήσεις
κι' εἰδικῶν ἀναζητήσεις**

Φ.— Λοιπὸν;

Κ.— Τί; Καὶ ἄλλα νέα θές νὰ μάθῃς ἀπὸ 'μέ;

Φ.— Μὰ ποῖος ἄλλος ἀπὸ σένα θὰ μοῦ πῆ;... σουρουκλεμέ;
'Αφοῦ σὺ 'σαι ποῦ γυρίζεις στῶν Πατρῶν τῆς γειτο-

[νιαῖς
κι' ἀδιαντρόπως κουβεντιάζεις Πατρινοὺς καὶ Πατρι-
προοδεύσας ἱκανῶς [νιαῖς

ὡσᾶν βέρος Πατρινὸς

ὥστε νὰ μᾶς ἔχῃς γίνει καὶ κορσές πολὺ στενός;
'Ἐσὺ πάντοτε γυρίζεις, θές μὲ ζέστη θές μὲ κρύο
καὶ δὲν ἄφηκες καρέκλα σὲ κανένα καφρενεῖο,
ποῦ νὰ μὴν ἔχει βρωμίση κι' ἡ δικὸς σου πσινός,
τώρα ποῦ ἡ Βουλὴ ψηφίζει μετὰ τῶν Νομοσχεδίων
περὶ τουρισμοῦ, κι' οἱ Δῆμοι περὶ νέων μεγαλειῶν
νὰ μᾶς φέρουν οὐρμπανίστ!

Κ.— Πῶς τὸ εἶπες Οὐρμπανίστ..;

Μπᾶ! ποῦ τούμπανο νὰ γένῃς καὶ ἐσὺ κι' ἡ Οὐμανίστ,
π' οὔτ' ἐμπάνισα καθόλου, διο κι' ἄν ἐτουμπανίστ.
Τ' εἶν' αὐτὰ μωρὲ;

Φ.— Τί κρίμα! οὔτ' ἐγὼ, καλὲ, δὲν ξέρω

καὶ μοῦ σπάει τὸ τσερβέλο
κι' ἀπὸ σὲ νὰ μάθω θέλω

τι σημαίνει νὰ μοῦ πῆς

ἄν καὶ κουφλοκεφ' εὐκλεῆς

στὸ χωρὶό σου βουλευτῆς.

Κ.— Γιὰ τὸ Δάγκειο δὲν θάνα.. ὦ! ἐφέτος

[φέθημεις τύχην ἐπα-

μ' ἄν ἐλθῆ καὶ κινδυνεύσῃς ἀπὸ δαῦτον νὰ καθεῖς!

συμβουλὰς εἰς ἓνα τόνον θὲ ν' ἀκούσῃς παρ' αἰῆς

Φτοῦ! Ρωμῆ μὴ βασκαθῆς!

κι' ἄν πεθάνῃς μὲ χαρὰ σου θὰ τὸ κάμῃς, σᾶν σκεφθῆς

πῶς πολὺ θὰ χρησιμεύσῃ ἡ δικὴ σου ἡ θανὴ

νὰ σωθοῦν οἱ πσινοὶ.

Φ.— Κι' ὅμως κᾶτι πρέπει νᾶναι!

Γιὰ τὸ στόλο μας δὲν θάνα

νὰ τὰ σπᾶνε κᾶθε μέρα τέτοιους ἔχουμε πολλοὺς

κι' ἄς πληρώνωμεν γιὰ τούτους τὰ μαλλιά τῆς κουρελοῦς...

Λὲν' πῶς εἶναι κᾶτι ἀνθρώποι γιὰ τὰς πόλεις εἰδικοί...;

Κ.— Μήπως εἶν' αὐτοὶ, ποῦ ξέρουν πῶς γεννοῦν οἱ ποντικοί;

Μήπως γιὰ τῆς κατσαρίδαις

τοὺς κουρέους ψύλλους ψῆρες;

τώρα ποῦναι ἐπὶ θύραις

καὶ σκαρίζουν ἢ ἀκρίδαις;

Φ.— Ὅπως εἶδα ἀστυολόγοι λέγονται Ἑλληνιστὶ

καὶ θὰ κάμουνε μιὰ θέσι καὶ γι' αὐτοὺς ὀργανικὴ

τώρα ποῦ εἰς τὸ Στρασβοῦργο ὀμιλεῖ ὁ Ρεντελό

ποῦ τὸ ρὸ τὸ λέει λὸ

ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἑλλήνων

καὶ τὸ σμῆνος τῶν κηφόνων

περιμένει κᾶποια θέσι

νᾶν' καλὴ καὶ νὰ τ' ἀρέσῃ

κι' ἄς μὴ ξέρῃ τί νὰ πῆ!

Μήπως τᾶχα στὴν Ἑλλάδα δὲν εἶν' ἄλλοι εἰδικοὶ
ποῦ δὲν ἔχουνε κουκοῦτσι κι' ὅμως 'κάμαν προκοπὴ
ἄλλως τε γιὰτι στὰς ξένους τὰ παιδιὰ μας νὰ πεινᾶνε.
ἐνῶ δύναντ' ἐδῶ νᾶσθουν τὰ ὑπόλοιπα νὰ φᾶνε!

καὶ θὰ γένουμε ὅπου νᾶναι

ἓνα Κράτος ἀγνωρίστον

σᾶν καὶ τοῦτοι μᾶς τιμήσουν τὸν Ἑλληνικὸν μας οἶκον

κι' ἐπιπέσουνε κοπάδια, εἶδος βρυχωμένων λύκων

καὶ μηδὲν εἰς τὸ πηλίκον

Κ.— Βρὲ τί λές; Ἀστυολόγους θὰ σοῦ φέρουνε λοιπὸν;

ποῦ ἐγὼ 'μαι πρῶτος τέτοιος ἐκ τοιούτων περιττῶν

ἐγὼ ξέρω τόσα κι' ἄλλα καὶ ἀστεῖα πεῖδὸ πολλὰ

ποῦ μπορεῖτε τὰ γελαῖτε ὡς τὴν ἄλλην σας χροινὰ

ὡς ποῦ νὰ λυθῆ τ' ἀφάλι, νὰ πονέσῃ κι' ἡ κοιλιά

Φ.— Βλέπω πῶς τὸ μάτι ἰῶχει γιὰ δεκάρικο γαρίδα.

Κ.— Λές γιὰ μένα ποῦ 'γὼ ξέρω νὰ σοῦ στρίψω καὶ τὴ βίδα

Βρὲ τί θέλει' ἀπὸ τούτους πῶχουν δῆθ' εἰδικευθεῖ

ἐσὺ θέλετε μονάχα ἐδῶ πέρα ὁ γιατρός σας νὰ βρεθῆ

νὰ σᾶς στρίψῃ λιγουλᾶκι τὸ τιμόνι καὶ τὴ βίδα

γιὰτι ἔχει' ὅλοι ὡς πέρα τώρα περὶ ξεβιδωθῆ!!!

**Οἱ πολύτεκνοι πατέρες εἰς τὰς στήλας τοῦ Διὸς
κι' ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁ Φάπας καὶ ὁ Κλάπας ἐννεὸς**

Φ.— Μ' ἔσκασαν μωρὲ γρουσουζή! ποῦ σοῦ ἤλθε στὸ κεφάλι,

νὰ μέ τρέχῃς ἀπὸ πίσω, ὅπου τρέχουνε κι' οἱ ἄλλοι;

Τί μὲ θές, μωρὲ, κι' ἐμένα; μήπως ἔχω τὰ παιδιὰ;

ἄντε πᾶμε πέρα, ποῦ μοῦ πήρανε ταῦτ' αὐτὰ!

Κ.— Κι' ἐξαλισθηκῆς μὲ τοῦτο;

Φ.— Μωρὲ δὲν ἀκοῦς ἐκεῖ;

βυζανιάρικα μικρούλια, πῶχουν στήσει μουσικῆ;

δὲν τ' ἀκοῦς ἐκεῖθε τᾶλλα πῶς γυρλιίζουν φοβερά

ποῦ σοῦ πέρουν ἢ φωναῖς τοὺς καὶ τὰ λίγα μας μυαλὰ

Δὲν ἀκοῦς μωρὲ καντάδαις;

Κ.— Ναὶ! ἀκούω χιλιάδες

μὰ δὲν κρίνω καὶ τὸ πρᾶγμα σπουδαῖα...

Φ.— Γιὰ τραβήξου πάρα πέρα, μὴ ἀσπῆς τὴ χολή

'Ἐ διαβάσης, ἐξετάσης, νὰ συγγράψῃς...

Κ.— Δὲν κυτᾶσεις τῆς μαμάδαις Δὲν ξερναῖς!!!!

Δὲν κυτᾶσεις τῆς μαμάδαις

παραμάναις καὶ νταντάδαις

ποῦ μαζεύθησαν κι' αὐταῖς

μὲ φωνάρις καὶ μ' ἀντάρις

ἀπὸ κᾶθε ἓνα μωρὸ

ὡς τὸν τρίτον Οὐρανό;

Ποῖος τοὺς φταῖει μωρὲ Φάπα

κᾶθε μιὰ στὴν ἀγκαλιὰ τῆς

νᾶχῃ τέσσερα μωρὰ

καὶ νὰ σκούζουνε κι' αὐτὰ,

ὅπως τόσοι πατεράδες

φημισμένοι φαφλατάδες!

"Ὁχ! μοῦ πήρανε τ' αὐτὰ!

Φ.— Τῶπες! Πάλι μοῦ τὸ λές;

Κ.— Μωρὲ ἄκου τί ζητοῦνε!

Τὴ Βουλὴ παρακαλοῦνε

κι' ὅλοι λέν' ν' ἀπαλαχθοῦνε

ἀπ' τοὺς φόρους. Κατοικίας

νὰ τοὺς φτιάσουνε φτηναῖς

ἐπιδόματα νὰ πάρουν

οί πολύτεκνοι πατέρες
 ή πολύτεκνες γαστέρες
 κι' άλλαις τόσαις ἀηδίας
 κι' άλλαις τόσαις μερελιαῖς
 ποῦ διηγῶντας της νὰ κλαῖς
 μὲ τὰ λόγια νὰ τουμπάρουν
 ή Βουλή και Γερουσία
 και κοντεύουν νὰ κρεπάρουν
 ἀπ(τὴν ἀδιακρισία
 ἀφοῦ ξέρουν τοῦ Ζαῖμη
 τὴν ἐξαίρετον σιγὴν
 διὰ τὴν ὁποῖαν οἱμοί!
 ὄμι Γερουσιαστὴν
 ἀλλὰ Πρόεδρο ἀκόμη
 τὸν ἐκάμαν εἰς αὐτὴν!

- Φ.— 'Αλλὰ ὁμως δὲν σ' ἀρέσει γιὰ τὰ ἐξυπνα παιδιὰ
 ή Κυβέρνησις νὰ κάμη τὴ σπουδὴ των δωρεὰν
- Κ.— Καὶ ποῖὰ μάννα κουκουβάγια μωρὲ Φάπα θὰ δεχθῆ
 τὸ κουκουβογιόπουλὸ της βλάκα νὰ παραδεχθῆ;
 Δὲν τὸ ξέρεις πῶς ή μάννα πάντα ἀνάβει και κορώνει
 ὅταν βλάκα τῆς τὸ πῆς;
- Φ.— Ξέρω, αὐτὴ πῶς σὲ σκοτώνει
 κι' ἂν τὸ σπῖτι σ' δὲν πενέψει
 κι' αὐτὸ πέφτει, σὲ πλακώνει
 θὰ σοῦ ψάλη παρευθὺς!
- Κ.— 'Αλλὰ δὲν ἀκοῦς και τᾶλλο;
- Φ.— "Ὁχι! μοῦ πάτησαν τὸν κάλο!
 κι' ἔλα πᾶμε μακρὰ
 και γυρίζουμ' ὅταν πλέον
 κι' ἐμεῖς κάμουμε παιδιὰ
- Κ.— "Ὡστε λὲς κι' ἐσὺ πῶς πρέπει γιὰ τὰ γούστα τὰ δικὰ μας
 νὰ ζητοῦμ' ἀπὸ τὸ Κράτος νὰ μᾶς θρέψη τὰ παιδιὰ μας
 "Ὁ! παπαῖ! Ιαταταῖ!
- Φ.— Δὲν σοῦ εἶπ' αὐτὸ ποτέ!
 Κι' ἔλα πάφ' τὴ φλυαρία
 και μιμήσου τοῦ Ζαῖμη τὴ σιγὴ και ἡσυχία
 κι' αἰε ξάπλω τὸ κορμὶ
 νὰ μὴ ποῦν' και γιὰ τοὺς δυὸ μας ὅτι ἤμαστε μωροὶ.

**Ὅλιγα προγραμματικὰ
 ὡς εἶδος συμπληρωτικὰ**

- Φ.— "Ὁλοι, Κλάπα μ' ἐρωτοῦν τῆς «Καμπάνας» τὸ σχοινὶ
 ἂν καθένας μοναχὸς του ἀπ' τοὺς δυὸ μας τὸ κινεῖ
 κι' ἂν μπορεῖ μὲ στὴ σαπίλα μᾶς καμπάνας ἰαχὴ
 νὰ ξυπνήση τέτοιον κόσμον, μὰ Καμπάνα μοναχῆ;
- Κ.— "Αχι ταλαίπωρε! μου Φάπα! Καὶ ἀπήνητες σ' αὐτὰ;
- Φ.— Τῆς Καμπάνας τὸ σχοινὶ τὸ τραβοῦμ' ὅσο τραβιέται
 κι' ὅπως ἔλεγεν ὁ Χιώτης
 ὁ μεγάλος πατριώτης,
 τὸ καρὰβι τὸ κουνοῦμε
 ὅσονδῆποτε μποροῦμε
 μὰ τὸ σᾶπιο τὸ παμπόρι
 κι' ἂν τραβοῦμ' ὅσο τραβιέται
 ὁμως φίλε μ'.. ἐν κουνιέται!
- Κ.— Κι' ἂν τὸ σφίγγαμεν ἀκόμη τὸ σχοινὶ της λιγουγάα
- Φ.— Βρὲ σὲ τόπον κοιμισμένων μοναχὰ λίγο φαρμάκι
 θὰ μᾶς σώση και μὲ πίστιν σοῦ τὸ λέγω μπουντάλα
- Κ.— ἄλλ, ἐμεῖς ὡς τόσο νάτοι
 ζῶηροὶ και κοιτανάτοι
 θὰ γυροῦμε τακτικὰ

μὲ τὴν πέννα μας γεμάτη
 γιὰ τῆς πόλις τὰ κακά.
 Κι' αἴφνης νὰ ποῦ τ' Αἴ Διονύση μᾶς τραβοῦν τὴ γει-
 [τονιά

ὅτι ἔσπασ' ἐκεῖ πέρα ὁ σωλῆνας τοῦ νεροῦ
 κι' οἱ ἀνθρώποι δοκιμάζουν τὸν ἀρχῶν τὴν ἀπονιά
 και ἔτσι ζοῦν στὰ κουτουροῦ
 και μ' αὐτὰ πρὸς τὸν καθένα ἐξηγοῦμε μιὰ γιὰ πάντα
 ὅτι γράφει ἡ Καμπάνα γενικὰ, μὰ και συμβάντα
 και δὲν γράφει γιὰ κανένα, οὔτε γρῦ, προσωπικὰ
 μὰ μονάχα σὲ μιὰ πάντα
 θὰ κουνᾶ τὸ... ρετσινᾶ
 ποῦ τῆς τόμισε τριάντα
 τὰ λεπτὰ τοῖς ἑματὸ
 και τῆς ἔβαλε τὸ βρόγχο νὰ τῆς πνίξη τὸ λαιμό!

**Ἡ πρώτη συνεδρίασις Βουλῆς και Γερουσίας
 πολὺ ἀποκαρδιωτικὴ και ἀνευ σημασίας**

Ψάλλε, Μοῦσα μου, τὴν πρώτην συνεδρίασιν μικτὴν,
 ἣν ὁ μέγας προφασόρος
 τιμονιέρης και ντετόρος
 ἐπεκάλεσεν ἐξ ὕψους ἀποκαρδιωτικὴν
 και γιὰ τὴν κακὴ μας τύχη
 ματσουλῶντας τὸ μαστίχι
 τ' σ' ἤρε πόνους στὸ στραγάλι
 βλέποντας τὴν νὰ βαδίξη κούτσα, κούτσ' ἀγάλι, ἀγάλι
 κι' ὅπως ἀναψ' ἐν τῷ ἄμα
 τὴν βλαστήμισε μὲ κλάμμα
 κι' ἐτριγύρισε τὸ σκουφο στὸ κεφῆ... ἰς ποραῖς
 φοβερσίας ὅτι θᾶρθουν ἔτι...

Και συγκίνησις μεγάλη ἐσο...
 ἂν και τῶ...
 και ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος
 ὁ ὠραῖος, σᾶν κυπρίνος,
 ἀπεχώρησεν ἐκεῖθεν σᾶν δὲ βγάναν τὸν σκασμὸν
 μουρμουρίζων
 μυκτηρίζων
 και μὲ πέντε του δακτύλους ἀποστέλλων ἀσπασμὸν
 και φαντάζομαι ὦ! πόσον ἡ σοφὴ του κεφαλή
 ἔχει ὡς τώρα μετανοῖώσει τρεῖς ἀλλοίμονο κι' ἄλλοι
 ποῦ κουβάλησ' ἐκεῖ μέσα τὸν καθέναν σακάτη
 γιὰ νὰ τοῦ γυροῦ τὴν πλάτη
 κι' ἄλλα λόγια νὰ λαλή!

Κι' ἔτσι νὰ ἡ νέα φόρμα ποῦναι πρώτης νὰ γελᾶς
 οἱ ἐμπόροι οἱ ραφτάδαις
 ἢ ἐργάταις μαστοράδαις
 γαλατάδαις, σταφιδαῖς
 σοφαντῆδαις, γανωτάδαις
 γνώμη θᾶχουνε κι' αὐτοί...
 Ὡ! ταλαίπωρος 'Ελλάς!
 κι' εἶναι μάλιστ' ἀρκετοὶ
 ἐκ τῶν νέων τῶν κηφήνων
 ποῦ θὰ κάμουν νταραβέρι
 και θὰ βάνουνε τὸ χέρι
 γιὰ νὰ πέρουν μερδικὸ
 γιὰ τὴ δόξα τοῦ Λευτέρη
 και τῆς χώρας τὸ.. κακό!

Κι' ἔτσι ἔγιν' ἐδῶ πέρα και ὁ ἄμπανος κουβάρι
 και ποῖος διάβολος δὲν ξέρω κερασφόρος θὰ μᾶς πάρη!

Ἐκλογαὶ Δημάρχων πάλι καὶ εὐχαὶ μὲ τὸ τσουβάλι

Πᾶν κι' αἱ τρίμηνοι ἐλπίδες λοιπὸν, Δήμαρχε κλεινέ,
καὶ σοῦ εὐχομ' ἀπὸ τώρα νᾶν' αἱ εὐχαὶ μου ἀληθιναὶ
κι' εἰς τὸν νέον τὸν ἀγῶνα
π' ἀσφαλῶς θ' ἀποδυθῆς
πρῶτος, πρῶτος νὰ βουλιιάξης
καὶ στὰ μαῦρα νὰ ντυθῆς
Ἄλλοτ' εἶχες τὴν ἐλπίδα
νὰ ξαπλώσης τὴν ἀριδα
ἤσυχά γιὰ τοὺς τρεῖς μῆνας.
Μὰ.. νὰ πῶφτας' ἡ λεπίδα
καὶ τὰς σκέψεις σου ἐκείνας
φρούδας βλέπεις νὰ κυλοῦν,
Φεῦ! κι' ἐδῶ ἔπεσ' ἀκριδα
καὶ σ' ἀγῶνας σὲ καλοῦν

Εἰς τὸ Κράτος τῶν ὀνείρων ἐβακχεύεσο ποτὲ
καὶ δὲν εἶπες μιὰν ἀλήθεια σᾶν ὠμίλεις μὲ τουπέ
ἐνῶ πάντοτ' ἄλλο βλέμμα προσηλώνετο γραμμὴ
καὶ διέτασσε τί πρέπει γιὰ νὰ κάμης στὴ στιγμή
μὰ ταχέως ἡ Καμπάνα τὰ νερά θ' ἀναταράξη
κι' οὔθε βρέξη, κι' οὔθε στάξη
καὶ θ' ἀκούσης θὲς δὲν θὲς
τὰ ἐλλείματα τῶν φόρων
ποιοὺς ἐπήνεις κατὰ κόρον
καὶ τί εἶπες ἀληθὲς

Τώρα τί νὰ λὲς, διαβάζων τῆς ποικίλαις μας γραμμαῖς
στῆν ἀννόητοιστά σιγμαῖς
ποῦ τοῦ ἔφτιασα πολλὰ
καὶ τοῦ καλὰ
καὶ τῶν δρόμους κι' ὄχετους
καὶ καμπόσους ἀπ' αὐτοὺς
καὶ τῆς σφαιρίαν
τοῦ νεροῦ τὴν συγκυρίαν
νὰ τοὺς στέλλω σ' ἤσυχίαν
τοὺς φιλάτους μας ἀστούς!

Ἄλλὰ βλέπεις; Τί νὰ γίνῃ εἰς τὸν κόσμον ἔτσι εἶν' ὄλα
τὸ σκυλί σκοτώνει ἡ φύλα
τὰ μουλάρια πάλι ἡ μάλι
καὶ τὰ ἄλλα ἀσθενεῖα ἄλλη
καὶ τὸν Δήμαρχον ἄχ! τζίφος!
τὸν σκοτώνει ἕνας ψῆφος!
μὰ κοινὸς εἶναι ὁ πόνος
κι' ὄλα διορθῶναι πάλι
καλομάστορας ὁ χρόνος

Δόξας εὐχομαι στὸν Ζήβα μὲ κρυφὴ χαρὰ κι' ἐλπίδα

Ἐξ ἀγῶνων Παγκυπρίων ἐπανήλθες νικητῆς,
Χαῖρε Ζήβα, νεῖὸ βλαστάρι
σὺ τῆς Πάτρας τὸ καμάρι
καὶ τῆς Παναχαικῆς!

Ὅλ' ἡ Πάτρα σ' ὑπεδέχθη μὲ χαρὰν ἀληθινὴν
ποῦχε χρόνια νὰ θαυμάσῃ νικητὴν ἀγωνιστὴ
κι' εὐχὴν κάμνω νὰ γυρίσῃ ἡ παλιὰ μας ἐποχὴ
Νᾶσαι πάντα ὁ τυχερός μας εὐνοούμενος τῆς νίκης
κι' ἀπ' τὸ Στάδιο μὲ δάφνας νᾶρθῆς Ὀλυμπιονίκης!

Στοὺς ἐπαίνους τοῦ κύρ Πρίτσα ἀπαντοῦμ' οἱ Πατρινοὶ ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει, μὲ χαρούμενη φωνὴ

Εἰς τὸν Ναύαρχον τῶν Σέρβων κι' ἐξοχώτατον κύρ Πρίτσα
ποῦ θ' ἀγόρασ' ἐκ Κερκύρας ράβδον, βίτσαν τε καὶ τρίτσα
ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τὰς εὐχὰς μὲ τὸ τσουβάλι
καὶ νὰ πάη οὔθε κι' οἱ ἄλλοι
κι' ἂν τοὺς τόσους του ἐπαίνους δὲν ἐνοιώσαμ' ἔμεις.. ἴτσ...!
Καὶ ἡ Κέρκυρα τ' ἀρέσει τ' ἀπαντοῦμεν ὄλο.. πρῖτσα...!!

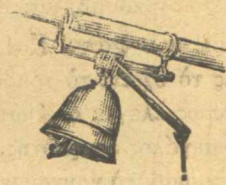
Στὴν ταινία Βορονῶφ μεταμόσχευσις ἀδένων μὰ καὶ σκέψεις λυπηραὶ τῶν ἑαυρένων... καλουμένων

Εἶδα προχθὲς στὸ Βορονῶφ τὰ γεροντοπαλλήκαρα
Κι' ἄχ! πόσαις ἀνοιξαν πληγαῖς κυτῶντας τὴν ταινία
ἀφοῦ σ' αὐτοὺς δὲν εἶν' ἐλπίς στὸ τέρμα των καμμία
καὶ εἶδαν κεχηνότες
ὅτι κοστίζει ἡ ἐγχείρησις, χιλιάδες μπανκανότες!

Ἄχ! πῶς περάσαν ἡ γιορταῖς, ποῦ μὲ τὰ καθαρίσματα
γεννούσανε ἡ κόττες
Ποῦ γλέντια! Ποῦ τὰ θύματα!
Ποῦ στὸ Σωτηριάδειον τὰ τρυφερά των κτίσματα
ποῦ ἡ νυχταῖς ἡ πρόφταις!
Σήμερα!... θρηῆνος καὶ κλαυθμός...
Κρατεῖ τὸ τραῖνον ὁ... σταθμός
κι' ἄχ!... Ἐγιναν... βλαστήματα
τὰ οὔλα... ἀλληλουῖα!
καῦμός κι' ὄλολυγμός!!

Πρὸς τοὺς Συνδρομητὰς καὶ τοὺς κρατοῦντας τὴν δεῖραν
παράκλησιν τοὺς κάμνομεν μικρὰν
νὰ σπεύδουν πρὸς διδρθῶσιν τοῦ 3ου ἀριθμοῦ
κι' ὅπου Φαλλήρου ἔχει γραφῆι, Κερκύρας νὰ γενῆ
γιατ' ἔμειν' ἀδιδρθῶτον πρὸ τοῦ νὰ τυπωθῆ.

Τοὺς πέντ' ἔξη π' ἐζητήσαν ἐκ τοῦ φύλλου διαγραφῆν
προδεχῶς εἰδοποιούμεν μὲ τοῦ φύλλου τὴν γραφῆν
πάντοτε ὀνομαστὶ
καὶ εἰς ὀτίχους χιαστὶ
βεβαιούντες πῶς ἐκ λάθους τοὺς ἐκάμαμεν τιμὴν
καὶ δὲν θέλομεν τοιαύτην ἐκ τοιούτων συνδρομῆν

Ἐκλεκτὸν ὅ,τι ζητήστε εἰς τοῦ Γιώργου Λειβαδίτη
κι' ὁ καφῆς ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Γιαννοῦ Μεσολογγίτη

Ἐπὶ κλήθησαν ἐκ λάθους φύλλα ἄλλων ἀριθμῶν
στὸ Μαρκάτο, ὡς ἐπίσης καὶ ὀλίγα στὸν Σταθμὸν
καὶ συγγνώμην ἑξαίτων
παρὰ τῶν ἀναγνωστῶν
Δωρεὰν προσφέρω ἄλλα, ταῦτα ἀντικαθιστῶν